

Povelja Kulina bana - prepis,
Dubovački arhiv, 1189.

P{profesori su, naravno, profesori, ali ne oni obični srednjoškolski i univerzitetski profesori, nego oni koji ne misle glavom, no – verovali ili ne - misle kapom pod kojom su (konkretno: fes), pa im je apsolutno nevažno šta je, naprimer, istorijska istina pokazana i dokazana; oni samo gledaju kako da ugajtane nešto za svoj šičar – ni briga ih što posle ispadne da je sve takvo na golemu štetu naroda čija je kapa kojom misle, jer svaka laž prvo i najviše šteti lažovu i njegovom narodu, pa tek potom svima okolo, naokolo.

A{akademici su (takođe naravno) akademici, ali ne obični članovi akademije nauka i umetnosti nekog naroda i države, nego su to oni akademici koji su pogubili orijentire i koordinate, ali se ne pate da ustanove šta jeste, a šta nije, nego samo gledaju šta će od koga ukrasti i svome i svojim pripisati – ni briga ih što se uvek nekako sazna i pokaže šta je ko ukrao, kako i zašto.

E, sad, ti i takvi profesori i akrademici su – što zajedno po raznim naučnim skupovima, što obaška po kabinetima na stolicama ili po kućama na sećijama – kontali, kontali, pa skontali da čuvena **Povelja Kulina bana (1189)**, nije ono što jeste, nego je ono što bi oni voleli da je: “**pisa**

ni dokument
bosanskog jezika

”!?”

Davole, Bog t' ubio!

+ ѿ иже ѿца и сна и стаго дѣа. ꙗ вань: вѡсьньски кѡлань?
присезаю вѣ кнеже; крѡвашѡ: и вѡсѣмь грабамь дѡвровьчамь?
правы: прѡчѣтель: вѡти вѡмь ѿ селѣ: и довѣка: и правь гон
дрѡжат(и) | съ вами: и правѡ: вѣрѡ: доколе съмь живь' вѡ си
дѡвровьчане: киде хѡде: по моемѡ владанию: трѡгѡюке? годѣ
си кто: хѡке: крѡвати: годѣ си кто мине: правѡ вѣрѡвѡ:
и правымь сѡбѡдцемь: дрѡжати е вѡзъ вѡсѡкое зледи: развѣ
що ми кто: да вѡевь вѡловь поклонь; и да имь не вѡде: ѿ
монхъ: чѡстѡнниковь: силе: и доколѣ: ѡ | мне вѡдѡ: дати имь:
сѡвѣтѣ: и помѡкъ: какоде: и се вѣ: колнкоде мѡге: вѡзъ вѡ-
сега: зѡлога прѡимь сла: тако ми вѡже помѡган: и сие сто ева-
нгѡлие. ꙗ радѡе: дѡккъ вань: писѡхъ сию: книгѡ: повѡловь: |
ванѡвѡ: ѿ рѡжѡста: хѡа: тисѡка. и сѡто: и ѡсѡмьдѡсетѣ: и
дѡветѣ: лѣтѣ: мѣсеца: авѡгѡста: ѿ дѡвѡдѡсетѣ: и дѡветы:
днѣ: ѡсѡчѡние: гладе: и ѡвана: крѡститѡла;.²

Povelja Kulina bana, 1189 - prepis sa
Lenjingradskog originala, danas u Petrogradu

Jedan od tih profesova, filolog **Dževad Jahić** – naglašavajući da se “bh državnost najviše temelji na kontinuitetu bosanskog jezika” – dogurao je čak do tvrdnje: “Kulin ban je izdao Povelju koja više nije na staroslavenskom, **već**
starobosanskom jeziku

. Povelja je dokaz da bosanski jezik jeste jezik koji od starih vremena ima izrazite sličnosti govornog s pisanim”.

Slično se oglašavaju i profesovi **Senadin Lavić**, **Džemal Najetović** i **Ibrahim Pašić** (ovaj treći je i akrademik; hvali se da je “osnov’o Bošnjačku akademije nauka i umjetnosti”), ali sam se nadao da će bar jedan od njih u tzv. “bosančici” Kulinove povelje videti ćirilicu, kao što je to, na

primer, u svojoj doktorskoj disertaciji "Razvoj duhovnog života u Bosni pod uticajem turske vladavine", u IV poglavlju, video i napisao (1924) budući akademik i jedini nobelovac srpskog jezika, g.

o Andrić: "Pismo kojim se Divković služio jeste bosanska ćirilica koja nije ništa drugo do kurzivno pismo obične ćirilične azbuke, pod neznatnim uticajem glagoljice i latinskog pisma

". Nadao sam se, dalje, da će bar jedan od njih zaviriti u godinu pre Povelje Kulina bana i makar slučajno se očešati o pismo rimskog pape dubrovačkom nadbiskupu, kome šalje plašt i potvrđuje stara prava dubrovačke crkve, te pominjući Bosnu veli: "

regnum Servilie quod est Bosna

", tj. srpska kraljevina Bosna; nadao sam se, velim, pa makar iz svega toga uvaženi profesovski kadar zaključio samo da je

Kulin

(ban) bio vlahdar Bosne!

Umesto ičeg naučnog, ičeg iole istinitog, akrademik **Ferid Muhić**, predsednik BANU, smatrajući valjda da je malo ono što njegov kolega

akrademik Pašić

rekao "da se Povelja uporno svojata, te da joj se pokušava dati hrvatski ili srpski karakter", ide u toj krađi srpske istorije u BiH još dalje, pa veli da se "na osnovu činjenica iz historije lingvistike na prostorima gdje danas žive ova tri naroda, može konstatirati da je srpski književni jezik istočna, a da je hrvatski jezik zapadna varijanta bosanskog jezika".

{xtylo_dropcap}N{/xtylo_dropcap}aravno, svi koji su čitali **Povelju Kulina bana** ili bar znaju kako ona počinje ("

U ime Oca i Sina i Svetoga duha...

") i kako završava ("

...mjeseca avgusta u dvadeset deveti denj; usjenčenje glave Jovana Krstitela

", tj. usekovanje glave Jovana Krstitelja, 11. septembar po danas važećem kalendaru) – znaju ili bi bar trebalo da znaju da je to najstariji sačuvani pisani dokument hrišćanske Bosne, a ja vam, gospodo profesori i akrademici, evo, kažem još da je

Povelja Kulina bana srpska tapija na Bosnu

! Ostali su ovde došli kasnije, mnogo kasnije, i verovatno bi oni skloni prebrojavanju kazali da je naša zajednička država Bosna i Hercegovina i danas većinski hrišćanska/kršćanska, iako je važno, najvažnije da, Bogu hvala, ima mesta za sve; ima mesta da svako u miru i radosti svojoj čini i piše kako misli da mu je najbolje, pa tako i ovi veselnici što se po navici pazdrcaju po nauci: neka ih, ima u toj nauci i zabavnih momenata, no da nije tužno, bilo bi mašala smešno.

(“Ekstra“ magazin Republike Srpske, 19.11.2012)

http://www.vidovdan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=37703:profesori-i-akrademci&catid=39:drustvo&Itemid=92